

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 12.08.2019r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego [dalej jako: ZRD] wniósł o ukaranie radcy prawnego T. J. PESEL (...), zarzucając, że będąc wpisanym na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W. pod nr (...), (...) W., w III Cyklu Szkoleniowym, który rozpoczął się dnia 01.01.2015r. i zakończył w dniu 31.12.2017r., uzyskał jedynie 14 z wymaganych 40 punktów za szkolenia zawodowego, co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (dalej jako (...)) w zw. z art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej jako (...)) w zw. z art. 60 pkt 8 lit. h URP w zw. z § 7 ust. 1 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tekst jednolity ogłoszony uchwałą nr 124/ (...) Prezydium (...) z dnia 20.10.2017r.).

We wniosku ZRD wyjaśnił, że obwiniony został wezwany do złożenia stosownych wyjaśnień bądź też przedłożenia dokumentów potwierdzających uczestnictwo w formach doskonalenia zawodowego. Obwiniony nie złożył wyjaśnień, ani nie przedłożył jakichkolwiek dokumentów. Ponadto ZRD podkreślił, że obwiniony był wzywany celem przesłuchania w postępowaniu prowadzonym przez ZRD i nie stawiał się na żadnym z wyznaczonych terminów przesłuchań, a także nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

Na rozprawie w dniu 11.01.2021 roku obwiniony również się nie stawiał, mimo prawidłowego zawiadomienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony w okresie od dnia 01.01.2015r. do dnia 31.12.2017r., stanowiącym III Cykl Szkoleniowy, (...) W. brał udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu, skutkiem czego uzyskał jedynie 14 punktów z wymaganej minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych.

Dowód: - pismo dziekana (...) (...) W. z dnia 02.03.2018r. (k. 1);

-zestawienie szkoleń (k. 2)

Brak realizacji obowiązku szkoleniowego pozbawiony był jakiegokolwiek usprawiedliwienia. Na etapie postępowania przed ZRD obwinionemu umożliwiono przedstawienie stosownego usprawiedliwienia w ramach przesłuchania czego obwiniony był świadomy, jednakże uchylał się bezpodstawnie od stawiennictwa na wyznaczone terminy przesłuchania o czym świadczy korespondencja e-mail prowadzona z obwinionym.

Dowód: - korespondencja e-mail z dnia 19.04.2019r. (k. 8 i 9);

-korespondencja e-mail z dnia 11.06.2019r. (k. 21 i 22)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów w postaci dokumentów przedstawionych przez ZRD oraz zgromadzonych w aktach sprawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd zważył co następuje:

Brak realizacji obowiązku szkoleniowego w niniejszej sprawie nie budzi zdaniem Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Obwiniony co prawda nie złożył w niniejszej sprawie wyjaśnień, ale przedmiotowy fakt wynika bezpośrednio ze zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów i pośrednio potwierdza go postawa obwinionego uporczywie uchylającego się od stawiennictwa czy to na wyznaczanych terminach przesłuchania przed ZRD czy to na niestawiennictwie na rozprawie w dniu 11.01.2021r. Kwestią wymagającą rozważenia było, to czy istniały ewentualnie przyczyny usprawiedliwiające sankcjonowany czyn. Obwiniony na takie przyczyny się nie powoływał, choć miał ku temu wielokrotnie sposobność, co należało rozważyć m.in. pod kątem stopnia zawinienia. W ocenie Sądu treść korespondencji e-mail obwinionego dotycząca terminów przesłuchania obwinionego przed ZRD, na których konsekwentnie się nie stawiał, pozwala stwierdzić, że niestawiennictwo obwinionego na kolejnych terminach przesłuchania, wykazują, iż obwiniony celowo nie podejmował działań co potencjalnie mogło doprowadzić do

przedawnienia karalności popełnionego czynu bądź co najmniej obstrukcji procesowej. W tym stanie rzeczy wina obwinionego w ocenie Sądu pozostaje oczywista gdyż mimo braku złożenia wyjaśnień swoją postawą potwierdził zasadność stawianych zarzutów. Oczywistym bowiem pozostaje w świetle zasad doświadczenia, że gdyby obwiniony mógł przedstawić okoliczności usprawiedliwiające brak realizacji obowiązku szkoleniowego, to w realiach procesowych niniejszej sprawy niewątpliwie zrobiłby to. Niemniej jednak ostatecznie Sąd podkreśla, że winę obwinionego w pierwszej kolejności potwierdzają zgromadzone w toku postępowania dowody z dokumentów.

Przechodząc do uzasadnienia orzeczenia o karze należy wskazać, że zachowanie obwinionego cechuje swego rodzaju brak poszanowania dla mechanizmów i instytucji samorządu zawodowego. Owo lekceważenie przejawia się w przypadku obwinionego m.in. postawą prezentowaną w toku postępowania. Obwiniony zdaje się w zupełności nie przejmować popełnionym przez siebie przewinieniem, ani nie traktować poważnie jego konsekwencji. Brak stawiennictwa obwinionego w wyznaczonych przez ZRD terminach przesłuchania oraz na terminie rozprawy świadczy o rażąco lekceważącym stosunku obwinionego nie tylko do samorządu zawodowego, ale także postępowania i odpowiedzialności dyscyplinarnej, jak również samego popełnionego przez obwinionego czynu. W tym stanie rzeczy Sąd w niniejszej sprawie nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących odpowiedzialność dyscyplinarną, a postawę obwinionego uznał za czynnik zwiększający stopień zawinienia. Ze względu na dotychczasową karalność (aktualnie 4 kary, w tym kara pieniężna), przychyłając się do wniosku ZRD, Sąd uznał, że jedyną adekwatną karą w niniejszej sprawie może być kara pieniężna albowiem kara nagany nie byłaby na tyle dolegliwa dla obwinionego, że odniosłaby zamierzony skutek w świetle prezentowanej przez obwinionego postawy.

Wobec uznania obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego czynu Sąd orzekł w pkt 2 orzeczenia o obciążeniu obwinionego kosztami postępowania przed (...) zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 URP. Wysokość kosztów postępowania w kwocie 1.500,00 zł Sąd określił mając na względzie treść art. 70⁶ ust. 1 URP, który stanowi, że koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany.

Pouczenie:

Stosownie do treści art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 75) stronom i Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem.